

สาเหตุการออกกลางคันและแนวทางแก้ไขการออกกลางคันของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ของสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอุตรธานี

บัณฑิต หาญธงชัย

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอุตรธานี

ธีระพล เพ็งจันทร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี

อีเมล : pengchan2009@hotmail.com

Received: February 4, 2019 Revised: March 1, 2019 Accepted: March 8, 2019

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสาเหตุของการออกกลางคันของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอุตรธานี ปีการศึกษา 2557 และเพื่อศึกษาแนวทางแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอุตรธานี ปีการศึกษา 2557 กลุ่มตัวอย่างเป็น นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ภาคปกติที่ออกกลางคัน สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอุตรธานี ปีการศึกษา 2557 จำนวน 105 คน จาก 3 คณะ ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) อาจารย์ผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษา บุคลากรฝ่ายสนับสนุน สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอุตรธานี จำนวน 12 คน นักศึกษาที่ออกกลางคัน จำนวน 20 คน รวมทั้ง 32 คน ที่ได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาระดับปริญญาตรีสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอุตรธานี ประกอบด้วยด้านต่างๆ ดังนี้ 1) ด้านสถานศึกษา ด้านครูผู้สอน ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ด้านส่วนตัวของนักเรียน ด้านสภาพครอบครัว ด้านสภาพแวดล้อม ข้อเสนอแนะการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษา มีดังนี้ 1) การรับนักศึกษาในแต่ละปี ต้องคำนึงถึงความรู้และศักยภาพผู้เรียน 2) ปรับปรุงหลักสูตรเทียบและข้อบังคับของสถานศึกษา 3) จัดอาคารสถานที่ เครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ ให้เพียงพอต่อการฝึกทักษะ 4) ร่วมมือกับสถานประกอบการจัดการเรียนการสอนระบบทวิภาคี 5) จัดหาทุนเพื่อการศึกษาสำหรับนักศึกษาที่มีความประพฤติดีแต่ยากจน 6) ปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานในท้องถิ่น 7) จัดระบบการดูแลช่วยเหลือให้นักศึกษาร่วมกับเครือข่ายในท้องถิ่น 8) ส่งเสริมพัฒนานักเรียนด้านสังคม อารมณ์ จิตใจ และทักษะให้ดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข 9) วางแผนนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการเรียนการสอน 10) จัดทำและพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับการเรียนการสอน 11) ส่งเสริมให้นักศึกษามีวินัยรับผิดชอบตนเอง มีจิตสำนึก ความขยัน ความตั้งใจ หลีกเลี่ยงการเที่ยวเตร่ 12) ฝึกระวังพฤติกรรมในการดำเนินชีวิตประจำวัน ดูแลสุขภาพแวดล้อมของสถานศึกษา 13) ครูจะต้องประพฤติเป็นแบบอย่างที่ดีให้ความรักเมตตา 14) พ่อแม่ ผู้ปกครอง ต้องสร้างแรงจูงใจการศึกษาดูแลให้คำแนะนำ 15) มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน ด้านอาชีวศึกษา ให้ความสำคัญร่วมมือกับสถานศึกษา 16) เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน ละเว้นพฤติกรรมการวิวาท

คำสำคัญ: สาเหตุการออกกลางคันและแนวทางแก้ไขการออกกลางคันของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

Factors Affecting to Drop out and Survival Pathways of First Year Undergraduate Students of Institute of Physical Education Udonthani

Bandit Hanthongchai

Institute of Physical Education, Udon Thani Campus

Teerapol Pengchan

Udon Thani Rajabhat University

Email: pengchan2009@hotmail.com

ABSTRACT

The research aimed to study factors affecting to drop out of first year undergraduate students of institute of Physical Education Udon Thain in academic year 2014 in order to find ways to solve this problem. The samples were 205 first year undergraduate students of institute of Physical Education Udon Thain in academic year 2014 from three faculties by stratified random sampling 12 lecturers, advisors, and staff of institute of Physical Educaiton Udon Thain, and 20 drop out students were included by purposive sampling. The instrument was questionnaire. Data were analyzed by mean and standard deviation.

The results showed that. Factors of drop out were institute, teachers, curriculum and instruction, personal life, family and environment Suggestions as follows. 1) students' knowledge and potential should be considered in admission system 2) Rules of institute be revised. 3) Building and facilities be provided adequately 4.)Enterprise cooperation should be made 5) Scholarship should be offered for good but poor students. 6) Curriculum should be revised to serve market and local businesses 7) Students should have network with local communities 8) Activities to promote students in terms of society, emotion, mental and life skills to have happy lives should be provide 9) Monitoring and evaluation should be planned properly. 10) Instructional information system should be developed 11) Activities to promote students self-discipline, self-awareness, and determination should be organized 12) Let students know how to live happily 13) Teachers should be students' good models. 14) Parents should motivate students to have better attitude towards studying. 15) Students should have positive attitude towards studying, career and have good cooperation with institute. 16) Parents should be students' good models

Keywords: Factors Affecting to Drop at and Survival Pathway of First year Undergraduate students

บทนำ

การอุดมศึกษาตามแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 – 2559) ได้กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ มีศักยภาพตรงตามความต้องการของตลาดงาน สามารถทำงานเพื่อดำรงชีพตนเองและเพื่อช่วยเหลือสังคม มีคุณธรรม มีความรับผิดชอบ และมีสุขภาพ ทั้งร่างกายและจิตใจ เน้นใช้กลยุทธ์ผ่านการนำองค์กรเชิงรุก รวมทั้งพัฒนาอาจารย์ให้เป็นมืออาชีพ และเป็นวิชาชีพที่ยอมรับของสังคม องค์กรประกอบของสถาบันอุดมศึกษาที่สำคัญในการสร้างคุณภาพการจัดการ เรียนการสอนและการบริการการศึกษาประกอบด้วย คุณภาพของอาจารย์ผู้สอน หลักสูตรการเรียน การสอน สื่อการเรียนการสอน สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย รวมทั้งปัจจัยด้านนักศึกษา ได้แก่ องค์กรประกอบ ด้านสติปัญญา ด้านพื้นฐานครอบครัว นิสัยการเรียนรู้และอื่น ๆ เป็นต้น ปัจจัยเหล่านี้มีส่วนเกี่ยวข้องกับต่อ คุณภาพและความสำเร็จของนักศึกษาโดยตรง แต่ก็มีนักศึกษาบางส่วนที่มาศึกษาในระดับอุดมศึกษาแล้ว จะสามารถสำเร็จการศึกษาได้ทั้งหมด ส่วนหนึ่งต้องออกจากการศึกษากลางคัน ทำให้เกิดผลเสียหายตาม ที่นักวิชาการเรียกว่า “เกิดความสูญเปล่าในการลงทุนเพื่อการศึกษา” กล่าวคือ สถานศึกษาเสียเวลาใน การบริหารจัดการ เสียทรัพยากรในการลงทุนและเสียโอกาสในการสร้างคน ส่วนผู้เรียนเสียเวลา เสียเงินทอง และประการสำคัญ คือ เสียขวัญและกำลังใจในการถอยหลังเพื่อไปเริ่มต้นใหม่ รวมทั้งภาครัฐก็จำเป็นต้องจัดสรรเงินงบประมาณเพื่อสนับสนุนการอุดมศึกษาเป็นจำนวนมากเช่นกัน นอกจากนี้การออกกลาง คันยังแสดงถึงประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนของสถาบันการศึกษานั้น ๆ อีกด้วย ดังนั้น การออก กลางคันจึงเป็นประเด็นปัญหาที่สถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งประสบโดยมีสาเหตุหลายอย่างส่งผลต่อการ ออกกลางคัน การออกกลางคันล้วนเป็นความสูญเปล่าทางการศึกษาที่น่าเสียดายควรแก่การปรับแก้โดย เร่งด่วน (ชัยมงคล จำราญ. 2548)

การศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอด ความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อมทางสังคม การเรียนรู้ และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคล เรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต การศึกษาจึงเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนามนุษย์เพราะการศึกษาทำให้ มนุษย์มีสังคมที่ดี มีความเป็นอยู่ที่ดี มนุษย์สามารถดัดแปลงวิธีการต่าง ๆ มาใช้ในชีวิตรับเอาวิธีการที่เคยพบ มาช่วยแก้ปัญหาต่าง ๆ ให้ลุล่วงจึงดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างเป็นสุข

กระทรวงศึกษาธิการ จึงเป็นองค์กรหลักในการสร้างหลักสูตรและควบคุมการบริหารงานด้าน การศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน ในขณะที่ปัจจุบันสังคมไทยได้เปลี่ยนแปลงบริบทของสังคม จากระบบ การเกษตรกรรมเข้าสู่ระบบอุตสาหกรรม การศึกษาจึงต้องปรับเปลี่ยนแนวทางในการผลิตบุคลากร เพื่อ ตอบสนองระบบอุตสาหกรรม หน่วยงานที่จะผลิตแรงงานเพื่อตอบสนองระบบดังกล่าวได้ดีนั้น คือ สถาน ศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากระทรวงศึกษาธิการซึ่งเป็น องค์กรหรือหน่วยงานในการผลิตแรงงานในสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษาทั้งแรงงานระดับฝีมือ และระดับ เทคนิคและเทคโนโลยีเพื่อป้อนเข้าสู่ตลาดแรงงาน และการศึกษาวิชาชีพนั้นเป็นรากฐาน อันสำคัญในการ พัฒนาเศรษฐกิจและสังคม เพราะความเจริญของประเทศนั้นขึ้นอยู่กับทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ

สามารถสนองความต้องการของสังคม รวมทั้งการรู้จักนำเอาเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงานได้ดีอีกด้วย (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546 : 1)

การลงทุนจัดการศึกษาดังกล่าวข้างต้นต้องใช้งบประมาณมาก โดยเฉพาะการศึกษาด้านงานอาชีพหรืออาชีวศึกษา ต้องใช้งบประมาณในการจัดซื้อเครื่องมือ และวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ฝึกหัดตามบทเรียนหรือตามใบงานเป็นเงินจำนวนมาก เมื่อศึกษาสำเร็จตามหลักสูตรสามารถประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไปได้ ผู้ปกครองของนักศึกษา ตลอดจนครูอาจารย์ ต่างชื่นชมในความสำเร็จนั้น หากศึกษาไม่สำเร็จตามหลักสูตร อาจถือว่าการลงทุนจัดการศึกษาระดับนั้น ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้ที่อยู่เบื้องหลังการลงทุนคนต้องผิดหวัง สิ่งที่ตามมาคือ ความสูญเปล่าทางการศึกษาซึ่งในแต่ละปีต้องสูญเสียเงินไม่น้อยและอีกปัจจัยหนึ่งในเรื่องความยากจนก็เป็นปัจจัยหนึ่งของการออกกลางคันของนักเรียน ความเชื่อตามแนวความคิดดังกล่าวได้รับการยืนยันจากผลการวิจัยเป็นจำนวนมาก ทั้งผลการวิจัยภายในประเทศและผลการวิจัยต่างประเทศ (กองวิเคราะห์และพัฒนาฝ่ายวางแผนและพัฒนา มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย. 2543 -2546)

ในการจัดการศึกษาของแต่ละสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาพบว่า นักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ มีจำนวนผู้ออกกลางคันก่อนที่จะจบหลักสูตร ทั้ง ๆ ที่เป็นการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับตลาดแรงงานแล้ว ซึ่งทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา ได้แก่ เรื่องความสูญเปล่าทางการศึกษา ที่เห็นได้ชัดคือการออกกลางคัน ทั้ง ๆ ที่นักเรียนต้องการศึกษาให้สำเร็จตามหลักสูตรระดับนั้น ๆ ความจำเป็นต่าง ๆ มีส่วนผลักดันให้นักเรียนตัดสินใจออกกลางคันซึ่งเป็นภาวะจำยอมเพราะนักศึกษาไม่สามารถแก้ปัญหาที่กำลังเผชิญอยู่ในขณะนั้นได้ ในขณะที่เดียวกันนักศึกษาต้องต่อสู้ดิ้นรนเพื่อการดำรงชีพในสังคมอาจทำให้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนผิดจากคนปกติทั่วไป เช่น เสพสุรา มีการใช้สิ่งเสพติดให้โทษ ก่ออาชญากรรม รวมถึงพฤติกรรมต่าง ๆ ที่ต่อต้านสังคม นอกจากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นแล้วยังพบว่าปัญหานั้นอาจเกิดจากสาเหตุ ปัญหาด้านเศรษฐกิจ เนื่องจากสังคมไทยประกอบไปด้วยผู้มียาวยังน้อยถึงปานกลางเป็นส่วนใหญ่ การประกอบอาชีพเพื่อเลี้ยงชีพมักได้ค่าตอบแทนไม่มากเมื่อเทียบกับรายจ่าย การที่จะส่งลูกหลานเข้าเรียนในระดับสูงเป็นเรื่องที่ยาก จำนวนเงินส่วนที่จะนำมาสนับสนุนด้านการศึกษาของลูกหลานจึงมีน้อย เป็นผลทำให้เด็กออกจากสถานศึกษาที่กำหนด ปัญหาด้านสุขภาพกายและสุขภาพจิต เช่น ปัญหาสุขภาพกาย ได้แก่ การเจ็บป่วยตลอดเวลา จึงต้องหยุดเรียนเพื่อไปทำการรักษา และปัญหาสุขภาพจิต อาจเกิดจากสิ่งแวดล้อม ตัวเด็กเองหรือจากครอบครัวทำให้เด็กปรับตัวไม่ได้ คิดมาก เริ่มมีปัญหาในการดำรงชีวิตในสังคม ที่อาศัยอยู่เก็บตัวเงียบมีปัญหากับเพื่อนจึงต้องออกกลางคัน ปัญหาด้านการเรียน ในรายที่ผลการเรียนต่ำอันเนื่องมาจากสาเหตุต่าง ๆ ทั้งตัวเองและสิ่งแวดล้อม ทำให้เรียนไม่รู้เรื่องจึงไม่สนใจเรียน หรือทำกิจกรรมมากเกินไปจนเรียนไม่ทันเพื่อนจึงต้องออกกลางคันปัญหาสังคม เนื่องจากสิ่งแวดล้อมที่ไม่ดีมีมากมาย โดยเฉพาะในชุมชน เช่น ในเขตชุมชนเมือง ผู้ปกครองต้องไปประกอบอาชีพ เมื่อเด็กมีอิสระจึงมีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบน เช่น การติดยาเสพติด หนีเรียน มีปัญหาทางเพศ เล่นการพนัน และปัญหาครอบครัว เนื่องจากสภาพสังคมเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เป็นผลทำให้เกิดปัญหากับผู้ที่ปรับตัวไม่ทัน ทำให้ส่งผลกระทบต่อไปยังทุกสถาบัน รวมทั้งสถาบันครอบครัวซึ่ง

ใกล้ตัวเด็กมากที่สุด เมื่อมีปัญหาในบ้าน พ่อแม่แยกทางกัน เด็กขาดผู้อุปถัมภ์ค่าใช้จ่ายในการเรียนไม่มีผู้รับผิดชอบจึงต้องหยุดพักการเรียน (สถาบันการพลศึกษา. 2552 : 15) ปัญหาดังกล่าวเป็นสาเหตุใหญ่ที่ก่อให้เกิดปัญหาการออกกลางคันของนักเรียนได้ ซึ่งผู้มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง คือผู้ที่เกี่ยวข้องกับตัวเด็ก เช่น สถานศึกษา ครู-อาจารย์ ผู้ปกครอง แต่มิได้หมายความว่า ผู้ถูกกำหนดชื่อข้างต้น จะมีหน้าที่รับผิดชอบในปัญหาเพียงผู้เดียว ยังรวมไปถึงสังคมสิ่งแวดล้อม ที่หล่อหลอมตัวเด็กและประเทศชาติที่มีหน้าที่กำหนดนโยบายบริหารประเทศอีกด้วย ดังนั้น ครูควรจะนำผลจากการวัดและประเมินผลไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการเรียนการสอนในลักษณะต่าง ๆ เพื่อหาจุดบกพร่องของนักเรียนที่มีปัญหาว่า ยังไม่เกิดการเรียนรู้ตรงจุดใด เพื่อหาทางช่วยเหลือ จุดมุ่งหมายข้อนี้ ถือเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนการสอนเช่นกัน เพราะจะช่วยให้นักเรียนเจริญงอกงาม บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ จัดเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนสำคัญที่ครูจะนำไปใช้ในการจัดสอนซ่อมเสริมได้ถูกต้อง (บุญชม ศรีสะอาด. 2545)

สถาบันการพลศึกษาเป็นสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาอยู่ในสังกัดสำนักพัฒนาการและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นสถาบันการศึกษาที่ผลิตบุคลากรด้านนันทนาการ มีการจัดการศึกษาด้านพลศึกษา สุขศึกษา กีฬา นันทนาการ วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ และสาขาอื่นที่เกี่ยวข้อง ทำหน้าที่ศึกษาวิจัยและให้บริการทางวิชาการกับชุมชน สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้แก่ท้องถิ่น ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความสามารถพิเศษทางกีฬา นันทนาการ และบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย และทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้าน และกีฬาไทย โดยทำการเปิดสอนระดับปริญญาตรี มีจำนวน 3 คณะ ได้แก่ คณะศึกษาศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ และคณะศิลปศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา มีจำนวนทั้งสิ้น 17 วิทยาเขต (สถาบันการพลศึกษา. 2554 : เว็บไซต์) ประกอบด้วยภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออก ภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และโรงเรียนกีฬา 11 แห่ง ได้แก่ 1. จังหวัดขอนแก่น 2. จังหวัดชลบุรี 3. จังหวัดตรัง 4. จังหวัดนครศรีธรรมราช 5. จังหวัดนครสวรรค์ 6. จังหวัดยะลา 7. จังหวัดลำปาง 8. จังหวัดศรีสะเกษ 9. จังหวัดสุพรรณบุรี 10. จังหวัดอ่างทอง 11. จังหวัดอุบลราชธานี มาเป็นหน่วยงานเดียวกัน โดยกำหนดให้วิทยาลัยพลศึกษาแต่ละแห่งเป็นวิทยาเขตและโรงเรียนกีฬา 11 แห่ง มีส่วนเทียบเท่าคณะหนึ่งในสถาบันการพลศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ในการผลิตและพัฒนาบุคลากรทางพลศึกษา การกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ นันทนาการและบุคลากรในด้านที่เกี่ยวข้อง มีภารกิจทำการสอน ทำการวิจัย การให้บริการชุมชน การใช้และพัฒนาเทคโนโลยีเสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้แก่ท้องถิ่น ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความสามารถพิเศษทางกีฬา นันทนาการ และบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย รวมถึงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมการละเล่นพื้นบ้าน และกีฬาไทย เพื่อมุ่งสู่เป้าหมายให้แก่ประชาชนทุกกลุ่ม ในการสร้างสุขภาพ สมรรถภาพ คุณภาพชีวิต ทั้งในระดับท้องถิ่นและกีฬาเพื่อการแข่งขันในระดับโลกอย่างจริงจังและต่อเนื่อง สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอุดรธานี เป็นสถาบันหนึ่งที่มีนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ออกกลางคันจำนวนมากจากการรวบรวมรายชื่อนักศึกษาพ้นสภาพการเป็นนักศึกษาเนื่องจากการที่นักศึกษาไม่ได้ลงทะเบียนเรียนในชั้นปีที่ 2 จำนวนนักศึกษาที่ออกกลางคันปีการศึกษา 2557 จำนวน 105 คน จากปัญหาดังกล่าวถ้าไม่มีการศึกษาหาทางแก้ไข นอกจากจะเกิดผล

เสียดังที่กล่าวมาแล้ว อาจทำให้เกิดภาพลักษณ์ที่ไม่ดีและขาดความเชื่อมั่นจากสังคมต่อระบบการจัดการศึกษาของสถาบันการพลศึกษา (สถาบันการพลศึกษา. 2548 : 10)

ผู้วิจัยเห็นว่าปัญหาการออกกลางคันเป็นปัญหาสำคัญปัญหาหนึ่งของสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอุดรธานี ซึ่งสาเหตุของการออกกลางคันเกิดจากปัจจัยหลายประการจึงมีความสนใจที่ต้องการหาสาเหตุที่เป็นปัจจัยของการออกกลางคันเพื่อเป็นปัจจัยของการออกกลางคันเพื่อเป็นข้อเสนอแนะและหาวิธีการแก้ไขการออกกลางคันของนักเรียนลดความสูญเปล่าทางการศึกษาและผลิตแรงงานที่มีคุณภาพมีปริมาณเพียงพอต่อความต้องการของสังคมและประเทศชาติ เพื่อให้สามารถแข่งขันกับนานาชาติได้ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาสาเหตุการออกกลางคันและแนวทางการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีของสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอุดรธานี ปีการศึกษา 2557

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสาเหตุของการออกกลางคันของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอุดรธานี ปีการศึกษา 2557
2. เพื่อศึกษาแนวทางแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอุดรธานี ปีการศึกษา 2557

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ภาคปกติที่ออกกลางคัน สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอุดรธานี ปีการศึกษา 2557 จำนวน 105 คน จาก 3 คณะ อาจารย์ผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษา จำนวน 44 คน บุคลากรฝ่ายสนับสนุน จำนวน 19 คน รวมทั้งหมด จำนวน 168 คน จากสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอุดรธานี

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่

2.1 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ภาคปกติที่ออกกลางคัน สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอุดรธานี ปีการศึกษา 2557 จำนวน 86 คน จาก 3 คณะ ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

2.2 อาจารย์ผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษา บุคลากรฝ่ายสนับสนุน สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอุดรธานี จำนวน 12 คน นักศึกษาที่ออกกลางคัน จำนวน 20 คน รวมทั้งสิ้น 32 คน ที่ได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) มีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างดังนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นที่ 2 ทำการสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้มี 2 ชนิด คือ

1. แบบสอบถาม แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 สอบถามสาเหตุการออกกลางคันหรือมีแนวโน้มจะออกกลางคันของนักศึกษา ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 49 ข้อ แบ่งเป็น 6 ด้าน ดังนี้

1. สาเหตุด้านสถานศึกษา จำนวน 8 ข้อ
2. สาเหตุด้านอาจารย์ผู้สอน จำนวน 8 ข้อ
3. สาเหตุด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน จำนวน 8 ข้อ
4. สาเหตุด้านส่วนตัวของศึกษา จำนวน 9 ข้อ
5. สาเหตุด้านสภาพครอบครัว จำนวน 8 ข้อ
6. สาเหตุด้านสภาพแวดล้อม จำนวน 8 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบปลายเปิด ใช้สอบถามแนวทางแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอุดรธานี จำนวน 3 ข้อ

2. แบบสัมภาษณ์ ชนิดไม่มีโครงสร้าง (Unstructured Interview) จำนวน 1 ฉบับ ใช้สำหรับสัมภาษณ์บุคลากรในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอุดรธานี

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ ดังนี้

1. ติดต่อประสานงานกับงานทะเบียนและประมวล สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอุดรธานี เพื่อขอข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนนักศึกษา ชื่อ ที่อยู่ และหมายเลขโทรศัพท์ของนักศึกษาภาคปกติ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอุดรธานี ที่ออกกลางคันโดยขาดการติดต่อกับงานทะเบียนและประมวลผล

2. ติดต่อประสานงานกับนักศึกษาทางโทรศัพท์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของที่อยู่และขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

3. แจกแบบสอบถามให้นักศึกษาภาคปกติที่ลาออกกลางคันของสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอุดรธานี ทางไปรษณีย์โดยติดแสตมป์ พร้อมชื่อ – ที่อยู่ของผู้วิจัยที่ด้านหลังของแบบสอบถาม เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามส่งคืนทางไปรษณีย์ในเวลาที่กำหนด

4. นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้ศึกษาค้นคว้านำแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามเพื่อคัดเลือกและนำไปวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยใช้วิเคราะห์ ดังนี้

1.1 ค่าความถี่และค่าร้อยละ (Frequency and percentage) เพื่อใช้อธิบายข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม

1.2 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation : S.D.) เพื่อใช้อธิบายข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ วิเคราะห์ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุง แก้ไขในด้านหลักสูตรระดับปริญญาตรี ด้านสื่อวัสดุ อุปกรณ์การศึกษา (รวมทั้งการบริการด้านหนังสือ ตำรา และสื่ออื่น ๆ ในห้องสมุด) ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านกิจกรรมนักศึกษา และด้านอื่น ๆ เพื่อเปิดโอกาสให้ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง แสดงความคิดเห็นเพื่อเสนอแนะสถาบันการพลศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ทำให้ทราบระดับสาเหตุและแนวทางการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอุดรธานี ได้ชัดเจนและเป็นประโยชน์ยิ่งขึ้น จึงนำผลในภาพรวมรายปัจจัยมาอภิปราย ดังนี้

1. **สาเหตุด้านสถานศึกษา** จากผลการวิจัยพบว่า การออกกลางคันของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ของสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอุดรธานีมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ สาเหตุด้านสถานศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาในรายชื่อ พบว่า การกำหนดระเบียบ ข้อบังคับและกฎเกณฑ์ต่างๆเข้มงวดเกินไป นอกจากนี้การจัดระบบการช่วยเหลือนักศึกษา สถานศึกษายังไม่ได้ดำเนินการอย่างทั่วถึง ตลอดจนการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับวัสดุ อุปกรณ์การ

ฝึกซ้อม อาคารสถานที่ โรงยิมยังไม่เหมาะสมเพียงพอ ซึ่งสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาดังกล่าวนี้ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของดิเรก สุวรรณฤทธิ์ (2535 : บทคัดย่อ) เรื่องการออกกลางคันเนื่องจากสถานศึกษาจัดสรรวัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือ เครื่องใช้ในการฝึกงานที่ไม่เหมาะสม ทันสมัย และไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา ทั้งนี้สถานศึกษาต้องแนะนำให้นักศึกษารู้จักปรับตัว การเผชิญกับปัญหาและการดำเนินชีวิตที่เหมาะสมตามสภาพของตนเอง พร้อมทั้งรายงานพฤติกรรมของนักศึกษาให้พ่อแม่ ผู้ปกครองได้รับทราบ สอดคล้องกับผลการวิจัยของอุทัย ลือสกุล (2553 : 90) เรื่องรูปแบบการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษา ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดตรัง ที่พบว่า สถานศึกษาจะต้องยืดหยุ่นกฎระเบียบข้อบังคับให้เหมาะสมกับสถานการณ์และสอดคล้องกับความต้องการของสถานศึกษาที่อาจจะเป็นแหล่งมั่วสุมของนักเรียน นักศึกษา และสอดคล้องกับผลการวิจัยของเอกบุตร อยู่สุข (2549 : บทคัดย่อ) เรื่องสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยการอาชีพพุทธมณฑล สำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พบว่า สถานศึกษาจะต้องชี้แจงและกำหนดบทลงโทษที่ชัดเจนสำหรับผู้ที่กระทำผิดกฎระเบียบ ข้อบังคับ รวมถึงการชี้แจงประชาสัมพันธ์แนวทางการดำเนินงานและมาตรการต่างๆ ของสถานศึกษาให้พ่อแม่ ผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับทราบโดยทั่วกัน และมอบหมายให้ครู อาจารย์ดูแลช่วยเหลือให้คำปรึกษากับนักศึกษาอย่างใกล้ชิด

2. สาเหตุด้านอาจารย์ผู้สอน จากผลการวิจัยพบว่า การออกกลางคันของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ของสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอุดรธานีมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ สาเหตุด้านสถานศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ สาเหตุด้านอาจารย์ผู้สอน ในภาพรวมการเตรียมความพร้อมในการสอนของอาจารย์ผู้สอนมีส่วนสำคัญที่จะทำให้นักศึกษามีความสนใจและตั้งใจเรียนซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของสุรพันธ์ ต้นศรีวงษ์ (2538 : 11-14) ที่ว่า ครู อาจารย์ เป็นคนสำคัญที่จะทำให้เกิดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ ต้องเตรียมความพร้อมในการเรียน การสอน ลดความยุ่งยากในเนื้อหาวิชา และประพฤติตนให้สังคมเกิดความเชื่อมั่น ศรัทธาและชื่นชมในความเป็นครู นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังมีความเห็นว่าครูผู้สอนเป็นบุคคลสำคัญที่รู้จักและเข้าใจนักศึกษาเป็นอย่างดีในทุกด้าน โดยเฉพาะด้านความพร้อมและศักยภาพในการเรียนรู้ของผู้เรียน ตลอดจนข้อมูลพื้นฐานทางด้านครอบครัว ซึ่งเป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดี ดังนั้น ครูผู้สอนจะต้องใช้ความสามารถที่มีในการสร้างแรงจูงใจให้นักศึกษามีความมุ่งมั่นในความสำเร็จตามที่ต้องการ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2544 : 109) ที่ว่าครูผู้สอนนอกจากเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถดีแล้ว ยังจะต้องเป็นบุคคลที่มีคุณธรรม ความรับผิดชอบในการจัดการเรียนการสอนให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี สนับสนุนและให้บริการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ชี้แนะแนะแนวให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้และมีความรับผิดชอบต่อตนเองและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้ ตลอดจนเป็นผู้ที่มีระเบียบวินัย ศีลธรรมและวัฒนธรรมอันดีในสังคม ดังนั้นการที่ครูผู้สอนมีพฤติกรรมและความรับผิดชอบเป็นอย่างดี จะช่วยลดความยุ่งยากสับสนในการดำเนินชีวิตประจำวันของนักศึกษาได้ในระดับหนึ่ง รวมทั้งการเตรียมการสอนที่ดีจะทำให้นักศึกษามีความเชื่อมั่น ศรัทธาและเป็นแรงจูงใจให้เกิดความมานะตั้งใจที่จะศึกษาเล่าเรียนให้ประสบความสำเร็จ อาจารย์ผู้สอนที่ดีต้องสามารถวิเคราะห์ จำแนกแยกแยะ

ปัญหาของนักศึกษาและหาวิธีแก้ไขปัญหาได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ซึ่งจะส่งผลให้นักศึกษาเกิดความพยายามในการพัฒนาตนเองให้ดียิ่งขึ้นอาจารย์ผู้สอนเคร่งครัดในกฎระเบียบมากเกินไปก็เป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่มีผลทำให้นักศึกษาออกกลางคัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของเอกบุทร อยู่สุข (2549 : 109) พบว่า ถ้าครู อาจารย์มีพฤติกรรมหรือใช้อารมณ์ที่ไม่เหมาะสมจะทำให้นักศึกษาเกิดความเบื่อหน่ายส่งผลให้ไม่อยากเรียนและเป็นสาเหตุให้ออกกลางคันในที่สุด สอดคล้องกับอารี ผสานสินธุรงค์ (2550 : บทคัดย่อ) พบว่า ด้านผู้สอนและวิธีการสอน อันดับหนึ่ง คือ อาจารย์ออกข้อสอบยากเกินไป อันดับสอง คือ อาจารย์สอนไม่เข้าใจ อันดับสามคือ อาจารย์สอนเร็วและรวบรัดเกินไปจนเรียน ไม่เข้าใจมอบหมายงานมากเกินไป อธิบายความหรือสื่อความหมายไม่ชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับ วิชรี ตระกูลงาม และคนอื่น ๆ (2550 : บทคัดย่อ) พบว่า สาเหตุด้านการเรียนการสอน แบ่งเป็น 3 สาเหตุย่อย ดังนี้ อาจารย์ผู้สอน พบว่า สาเหตุที่ส่งผลกระทบต่อ การออกกลางคันระดับมากที่สุดของทั้ง 2 กลุ่ม คือ ผู้สอนไม่มีเทคนิคการนำเสนอที่น่าสนใจ ส่วนผลกระทบในระดับมากมี 2 สาเหตุ คือ การให้งานมากเกินไปจนเกิดความท้อแท้และผู้สอนเคร่งเครียดมากเกินไป เมื่อแยกพิจารณาปรากฏว่า กลุ่มที่มหาวิทยาลัยให้ออกมีสาเหตุที่ส่งผลกระทบต่อผลกระทบในระดับมาก ถึง 5 สาเหตุ โดยสาเหตุที่มีคะแนนสูงสุด คือ ไม่มีเทคนิคการนำเสนอที่น่าสนใจ ส่วนกลุ่มที่ขอลาออกเองทุกสาเหตุส่งผลกระทบต่อผลกระทบในระดับปานกลางทั้งหมดโดยสาเหตุที่มีคะแนนสูงสุด คือ ให้งานมากเกินไปจนเกิดความท้อแท้ อาจารย์ที่ปรึกษา พบว่า สาเหตุส่วนใหญ่ส่งผลกระทบต่อ การออกกลางคัน ในระดับปานกลางทั้ง 2 กลุ่ม เมื่อแยกพิจารณาปรากฏว่ากลุ่มที่มหาวิทยาลัยให้ออกมีสาเหตุที่ส่งผลกระทบต่อผลกระทบในระดับมาก 2 สาเหตุ คือ ไม่มีจิตวิทยาในการให้คำปรึกษาและมีความรู้เรื่องบทบาทอาจารย์ที่ปรึกษาน้อย ส่วนกลุ่มที่ขอลาออกเองไม่มีสาเหตุใดส่งผลกระทบต่อผลกระทบในระดับมากเลย โดยสาเหตุที่ส่งผลกระทบต่อผลกระทบในระดับปานกลางที่มีคะแนนสูงสุดคือมีความรู้เรื่องบทบาทอาจารย์ที่ปรึกษาน้อย สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการ พบว่า สาเหตุส่วนใหญ่ส่งผลกระทบต่อ การออกกลางคันในระดับปานกลางและน้อยของทั้ง 2 กลุ่ม เมื่อแยกพิจารณาปรากฏว่า กลุ่มที่มหาวิทยาลัยให้ออกมีสาเหตุที่ส่งผลกระทบต่อผลกระทบในระดับมาก คือ บุคลากรที่ให้บริการขาดมนุษยสัมพันธ์ ส่วนกลุ่มที่ขอลาออกเองสาเหตุส่วนใหญ่ส่งผลกระทบต่อผลกระทบในระดับปานกลางและระดับน้อย ความคาดหวังที่มีต่อการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากสาเหตุที่ส่งผลกระทบต่อ การออกกลางคันในภาพรวมส่วนใหญ่มีความคาดหวังในระดับมาก เมื่อแยกพิจารณาปรากฏว่า กลุ่มที่มหาวิทยาลัยให้ออกมีความคาดหวังในระดับมากทุกข้อ โดยสาเหตุที่คาดหวังสูงสุดคือเมื่อมีปัญหาด้านการเรียนจะได้รับการช่วยเหลือโดยเร็ว ส่วนกลุ่มที่ขอลาออกเองมีความคาดหวังในระดับปานกลางทุกข้อโดยสาเหตุที่คาดหวังสูงสุด คือ อาจารย์ที่ปรึกษามีความรู้เรื่องหลักสูตรดีสามารถให้คำแนะนำได้ข้อเสนอแนะที่ต้องการให้มหาวิทยาลัยพัฒนาและปรับปรุงเพื่อป้องกันปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษา อาจารย์ผู้สอน เข้าใจถึงความแตกต่างของนักศึกษาพร้อมให้ความช่วยเหลือเรื่อง การเรียนปรับปรุงการสอนให้ไม่น่าเบื่อ อธิบายให้นักศึกษาเข้าใจได้ง่ายและใจเย็น ไม่ดูถูกนักศึกษาพูดจาไพเราะ อาจารย์ที่ปรึกษา มีเวลาให้นักศึกษาได้พบ ให้ความช่วยเหลือเมื่อนักศึกษามีปัญหาและต้องเข้าใจหลักสูตรที่เป็นที่ปรึกษา ฝ่ายกิจการนักศึกษา บอกข่าวสารให้นักศึกษาได้รับรู้ทั่วทุกศูนย์การศึกษา เพิ่มการจัดกิจกรรมที่ทำให้นักศึกษาร่วมมือกันมากขึ้น ตลอดจนปรับปรุงกิจกรรมให้เป็นประโยชน์และน่าสนใจ การให้บริการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย ปรับปรุงการให้บริการของเจ้าหน้าที่และแก้ไขปรับปรุงระบบคอมพิวเตอร์

3. สาเหตุด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน จากผลการวิจัยพบว่า การออกกลางคันของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ของสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอุตรธานีมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ สาเหตุด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในรายข้อพบว่า ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าจะเป็นผลมาจากการที่นักศึกษาเข้าเรียนในคณะที่มีความยุ่งยากเกินไป ไม่มีความถนัดหรือพื้นฐานความรู้เดิมทำให้เกิดความเบื่อหน่าย ไม่ตั้งใจเรียนหรือเรียนไม่ทันเพื่อน มีผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ในที่สุดก็ขาดเรียนหรือไม่อยากไปเรียนอีก นอกจากนี้เนื้อหาสาระในหลักสูตรก็ไม่สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นหรือการประกอบอาชีพในตลาดแรงงาน รวมทั้ง แบบเรียน วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องจักร และสถานที่ในการฝึกงานก็ไม่เหมาะสมและเพียงพอกับจำนวนนักเรียน นักศึกษา ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถพัฒนาทักษะและประสบการณ์ได้ตามศักยภาพของตนเอง ซึ่งสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาดังกล่าวนี้อาจสอดคล้องกับผลการวิจัยของชาญ สุขเสวบัณฑิต (2546 : บทคัดย่อ) พบว่า องค์ประกอบของการออกกลางคันได้แก่ ด้านหลักสูตรการเรียนการสอนที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและตลาดแรงงาน ขาดความต่อเนื่องในการศึกษาต่อในภูมิภาค สอดคล้องกับความคิดเห็นของสุภาพร เหมอมรไพบูลย์ (2545 : 14) ที่กล่าวว่า สาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เกิดจากการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษาที่ไม่ตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น สอดคล้องกับความเห็นของเจียนย หรงชัยกุล (2543 : 26) ที่ว่า การปฏิรูปการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนักเรียน นักศึกษายังมีทักษะวิชาชีพและคุณภาพไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ผู้เรียนส่วนใหญ่ยังมีค่านิยมการศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย สอดคล้องกับผลการวิจัยของนันทินี ปาจิณะ (2546 : บทคัดย่อ) พบว่า สาเหตุการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษาได้แก่ เนื้อหาวิชาไม่ต่อเนื่องกับความรู้พื้นฐานเดิม และเรียนยากเกินไป ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของภูมรินทร์ บุญทวี (2548 : 40) พบว่า สาเหตุการออกกลางคันมาจากหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ลักษณะของวิชาชีพไม่ตรงกับความถนัดของผู้เรียนซึ่งไม่มีพื้นฐานความรู้ก่อนเข้ามาเรียน สอดคล้องกับผลการวิจัยของธอธานี คอหะ (2546 : บทคัดย่อ) พบว่า สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาได้แก่ การสอนของครู การจัดวัสดุอุปกรณ์ประกอบ การเรียนการสอนและการวัดผลโดยเฉพาะการที่ผู้เรียนไม่มีเวลาเรียนและไม่ตั้งใจศึกษาเล่าเรียนอย่างแท้จริง สอดคล้องกับความคิดเห็นของโมฮัมหมัด เปย์ดาฟาร์ (Mohammad Paydarfar. 1977 : 3322 A – 3323 A) ที่สรุปว่า องค์ประกอบ การออกกลางคันได้แก่ การสอนและความพึงพอใจของผู้เรียนในสังคมของสถานศึกษา และสอดคล้องกับ คำกล่าวของรุ่งโรจน์ อาริยะ (2552 : บทคัดย่อ) ที่อธิบายว่า การออกกลางคันเป็นสาเหตุสืบเนื่องมาจาก ระดับผลการเรียนของนักเรียน นักศึกษาไม่ถึงตามเกณฑ์ที่ระเบียบกำหนดเรื่องความเหมาะสมของเนื้อหา สาระที่กำหนดในหลักสูตรซึ่งสอดคล้องกับ ศิริชัย กาญจนวาสี (2521 : บทคัดย่อ) ศึกษาปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาภาคบังคับ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ภาคกลาง ได้ค้นพบและเสนอวิธีการแก้ไขและแนวทางการปฏิบัติของปัญหาการออกกลางคัน ในแต่ละด้านดังนี้ ด้านตัวผู้เรียน ควรร่วมมือกันระหว่างบ้านกับโรงเรียนในการแก้ไขปัญหา ส่วนตัวโดยการแนะนำในสิ่งที่ถูกต้องด้วยวิธีการที่นุ่มนวลด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนควรจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพของชุมชน และความต้องการของผู้เรียน

4. สาเหตุด้านส่วนตัวของนักศึกษา จากผลการวิจัยพบว่า การออกกลางคันของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ของสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอุดรธานีมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ สาเหตุด้านส่วนตัวของนักศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นที่อยู่ในระดับมากคือ เรื่อง ความรู้ ความเข้าใจพื้นฐานในคณะที่เรียน ผลการเรียนไม่น่าพึงพอใจหรือต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ภาระรับผิดชอบครอบครัวหรือพ่อแม่ ผู้ปกครอง เจตคติต่อการเข้ามาเรียนในสถาบันการพลศึกษาการขาดเรียนบ่อย ทำให้เบื่อหน่ายต่อการเรียนการสอนความเกี่ยวข้องกันกับอายุหรือยาเสพติด ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าจะน่าจะเป็นผลมาจากการที่นักศึกษาเข้าเรียนโดยไม่มี การสอบคัดเลือกและได้เรียนในสาขาวิชาที่ไม่ตรงตามความถนัดหรือไม่มีพื้นฐานความรู้มาก่อน ทำให้ผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด เกิดความเบื่อหน่าย ไม่อยากเรียนและมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนสายอาชีพ นักเรียน นักศึกษาบางคนถูกบังคับให้เรียนหรือจำเป็นต้องเรียนเพราะไม่มีที่เรียน ขาดแรงจูงใจในที่สุดก็หนีเรียนขาดความรับผิดชอบในตนเอง มีปัญหาส่วนตัว เช่น ภาระต้องทำงานหารายได้ช่วยเหลือพ่อแม่หรือครอบครัว ชอบการเที่ยวเตร่กลางคืน คบเพื่อน ที่มีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ มีปัญหาชู้สาว มั่วสุมอบายมุขหรือสิ่งเสพติด ซึ่งปัจจัยสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษาดังกล่าวนี้อาจสอดคล้องกับผลการวิจัยของสนธิกาญจนประดิษฐ์ (2543 : บทคัดย่อ) พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันได้แก่ การทำงานหรือการเที่ยวกลางคืน คบกับเพื่อนที่เรียนไม่จบ เสพของมีนเมา ทำให้มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่น ขาดเรียน การทะเลาะวิวาท และชู้สาว สอดคล้องกับผลการวิจัยของอุทัย ลือสกุล (2553 : 90 - 95) พบว่า นักเรียน นักศึกษาที่ไม่ได้เรียนตรงตามความต้องการหรือระดับสติปัญญาของตนเองหรือมีปัญหาด้านชู้สาว การคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์จะมีอัตราการออกกลางคันสูง สอดคล้องกับผลการวิจัยของภุมริน บุญทวี (2548 : บทคัดย่อ) พบว่า การคบเพื่อนต่างเพศ การเที่ยวกลางคืน การพนัน การเสพของมีนเมายาเสพติด และการแสดงออกทางพฤติกรรมที่สังคมไม่ยอมรับเป็นสาเหตุให้นักเรียน นักศึกษาต้องออกกลางคัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของสุภาพร เหมอมรไพบูลย์ (2540 : บทคัดย่อ) พบว่า การที่นักเรียน นักศึกษาเลือกเรียนในวิชาที่ไม่ถนัดหรือมีภาระรับผิดชอบในการช่วยเหลือครอบครัวเป็นสาเหตุให้ต้องออกกลางคัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของสุภาพร อัครวิโรจน์ (2539 : บทคัดย่อ) พบว่า สาเหตุการออกกลางคันด้านนักเรียน นักศึกษา ก็คือ มีความรู้พื้นฐานไม่เพียงพอ ขาดการเรียนและแบ่งเวลาไม่ถูกต้อง สอดคล้องกับผลการวิจัยของนฤมล พิทักษ์ (2546 : บทคัดย่อ) พบว่า สาเหตุการออกกลางคันที่สำคัญที่สุดคือ ภูมิหลังส่วนตัวของนักเรียน นักศึกษา โดยเฉพาะการขาดเรียนไม่มีเวลาเพราะต้องไปประกอบอาชีพ สอดคล้องกับผลการวิจัยของอัลลิสัน โจเซฟ (Allison Joseph. 1972 : 2248 A) ที่พบว่า ปัญหาสำคัญประการหนึ่งของการออกกลางคันก็คือ นักเรียน นักศึกษาขาดความรับผิดชอบไม่สนใจเรียนและไม่เห็นประโยชน์ของการเรียน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ดัลเนียก (Dulniak, Denis Joseph. 1982 : 3455 A - 3456 A) ที่พบว่า ผู้เรียนที่ไม่ได้เตรียมความพร้อมที่ดีในการเรียนทำให้ผลการเรียนไม่ผ่านหรือสอบตกจนเกิดความเบื่อหน่ายไม่อยากเรียนจะมีอัตราการออกกลางคันสูงกว่าปกติ

ผู้วิจัยมีความเห็นว่เพื่อให้ผลการวิจัยในครั้งนี้เป็นประโยชน์ต่อการจัดการสถาบันการพลศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงได้สรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของ

นักศึกษา ด้านส่วนตัวของนักศึกษา เพื่อให้ผู้บริหารสถานศึกษา ครู อาจารย์ และพ่อแม่ ผู้ปกครองร่วมกันดูแลช่วยเหลือให้คำปรึกษาแนะนำ และเป็นกำลังใจให้กับนักศึกษาที่มีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนและการดำเนินชีวิตประจำวัน ส่วนตัวนักศึกษาเอง ก็ต้องมีความขยัน มุ่งมั่น ตั้งใจในการศึกษาเล่าเรียนไม่ขาดหรือหนีเรียน หลีกเลี่ยงการเที่ยวเตร่ การมั่วสุมอบายมุขหรือคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์หรือชักชวนไปในทางที่ไม่ดี มีจิตสำนึกที่ดี มีความตระหนักและภาคภูมิใจในการเรียนทางสายอาชีพ หมั่นฝึกฝนพัฒนาความรู้ ทักษะของตนเองอย่างสม่ำเสมอ มีรับผิดชอบในภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายและปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับของสถานศึกษาหรือสถานที่ฝึกงาน ซึ่งแนวทางแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษาดังกล่าวนี้อาจสอดคล้องกับผลการวิจัยของอุทัย ลือสกุล (2553 : 90 - 95) พบว่า นักเรียนจะต้องนำปัญหาที่ประสบในทุกเรื่องไปปรึกษาขอคำแนะนำช่วยเหลือจากครู อาจารย์ พ่อแม่ ผู้ปกครอง เพื่อร่วมกันหาแนวทางแก้ไขเยียวยาได้อย่างถูกต้อง สอดคล้องกับผลการวิจัยของบรรจง โอบสาร และคณะ (2546 : บทคัดย่อ) พบว่า ครูอาจารย์ต้องให้คำปรึกษา แนะนำ ตักเตือน ควบคุมความประพฤติ และกำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหา เช่น การคบเพื่อนเกเร การเที่ยวเตร่กลางคืน การมั่วสุมอบายมุข และสอดคล้องกับผลการวิจัยของวัชรินทร์ แจ่มมา และคณะ (2531 : บทคัดย่อ) พบว่า นักเรียน นักศึกษาต้องรู้จักการดำเนินชีวิตที่ถูกต้องเหมาะสมกับตนเอง ต้องให้ความสนใจในการศึกษาเล่าเรียนและติดต่อกับครู อาจารย์ที่ปรึกษาอยู่เสมอจึงจะทำให้การแก้ไขปัญหาดังกล่าวประสบความสำเร็จ

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังมีความเห็นว่าพฤติกรรมส่วนตัวของนักศึกษาเป็นสิ่งสำคัญต่อความสำเร็จในการศึกษา เพราะนักศึกษาส่วนใหญ่ในปัจจุบันจะมาจากพื้นที่ต่าง ๆ ซึ่งมีระยะทางจากบ้านถึงสถานศึกษาค่อนข้างไกล หรือการคมนาคมไม่สะดวก ทำให้ต้องมาพักอาศัยอยู่ในเมืองใกล้กับสถานศึกษาโดยอาจจะอยู่กับญาติหรืออยู่รวมกับเพื่อน ทำให้ขาดการควบคุมดูแลจากพ่อแม่ ผู้ปกครอง ประกอบกับอยู่ในช่วงของการพัฒนาจากความเป็นเด็กสู่ความเป็นผู้ใหญ่ ซึ่งเป็นช่วงหรือวัยที่ไม่ต้องการให้มีการบังคับควบคุม แต่ต้องการอิสรภาพ ชอบสังคมเพื่อนฝูง เที่ยวเตร่ จนละเลยการศึกษาเล่าเรียนและอาจจะมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ดังนั้นสถานศึกษาและครูผู้สอนจึงต้องคำนึงถึงปัจจัยเหล่านี้ เพราะถ้าหากว่านักศึกษา มีพฤติกรรมดังกล่าว การเรียนการสอนก็จะไม่เกิดผลดีแต่จะเกิดผลเสียกับผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย สถานศึกษาต้องจัดระบบการดูแลช่วยเหลือนักศึกษาอย่างใกล้ชิด และให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการดำรงชีวิตประจำวัน การศึกษาเล่าเรียน การแก้ไขปัญหาส่วนตัว และการปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมในสังคม เพื่อจะได้วางแผนป้องกันและช่วยเหลือนักศึกษาดังกล่าวได้ ทั้งนี้สถานศึกษาและครูผู้สอนจะต้องควบคุม ดูแลให้นักเรียน นักศึกษารู้จักความรับผิดชอบต่อหน้าที่ และยึดมั่นในระเบียบวินัย มีความตระหนักในพฤติกรรมของตนเอง และพยายามปรับปรุงแก้ไข ไปในทางที่ถูกต้อง สำหรับปัญหาด้านสุขภาพของผู้เรียนหรือความบกพร่องทางร่างกายที่จะทำให้เกิดความวิตกกังวลหรือเป็นปมด้อยจนไม่อยากมาเรียน สถานศึกษาและครูผู้สอนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องจะต้องช่วยกันหาวิธีการช่วยเหลือ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้กำลังใจและสร้างความมั่นใจให้กับผู้เรียน ส่วนความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนก็เป็นปัจจัยอย่างหนึ่งที่ทำให้ให้นักศึกษาต้องออกกลางคันเป็นจำนวนไม่น้อย เนื่องจากนักเรียน นักศึกษาบางคนโชคร้ายคบกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมนำไปสู่ความตกต่ำและล้มเหลวในการศึกษาเล่าเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ

ความคิดของเจียรนัย ทรงชัยกุล (2543 : 236) ที่ว่า เพื่อนเป็นปัจจัยอย่างหนึ่งที่ทำให้นักเรียน นักศึกษา ต้องออกกลางคัน เพราะคบเพื่อนที่ซุกจุกไปในทางที่ไม่พึงประสงค์ หมกมุ่นกับอบายมุข ยาเสพติด การพนันหรือก่อการทะเลาะวิวาท จึงเป็นสาเหตุให้ถูกออกก่อนกำหนด อย่างไรก็ตาม การออกกลางคันของ นักศึกษาที่มีผลมาจากปัจจัยส่วนตัวอันเนื่องจากสภาพครอบครัวยากจน พ่อแม่ ผู้ปกครองต้องเร่งร้อนไป ประกอบอาชีพ ทำให้นักศึกษาต้องติดตามไปด้วยเพราะอยู่ไกลสถานศึกษา ในที่สุดก็เกิดความเบื่อหน่าย และเป็นสาเหตุของการขาดเรียนจนต้องออกก่อนที่จะเรียนจบหลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อารี ผสานสินธุ์วงศ์ (2550 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า สาเหตุการออกกลางคันอันเนื่องจากปัญหาส่วนตัว ของนักศึกษา ประกอบด้วยปัญหาการทำผิดระเบียบวินัยของสถานศึกษา การถูกลงโทษ ขาดเรียน ทะเลาะ วิวาท ตัดยาเสพติด เปื่อหน่ายการเรียน การมีสติปัญญาที่ไม่ค่อยดี และความประพฤติส่วนตัวโดยเฉพาะ นักศึกษาผู้หญิงที่มีปัญหาการตั้งครรภ์หรือการแต่งงานมีครอบครัวก่อนเรียนจบ ตลอดจนการมีภาระต้อง ทำงานช่วยเหลือพ่อแม่ ผู้ปกครอง ปัจจัยเหล่านี้เป็นสาเหตุของการออกกลางคันในที่สุด ดังนั้นสถานศึกษา ครูผู้สอนและผู้ที่ได้รับผิดชอบจะต้องควบคุมดูแลความประพฤติของนักศึกษา กำหนดมาตรการและวิธีการ ลงโทษให้เหมาะสมสำหรับผู้ที่ทำผิดกฎระเบียบของสถานศึกษา จัดหาทุนช่วยเหลือการศึกษาหรือจัด สวัสดิการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้ที่อยู่ห่างไกล ส่วนนักศึกษาที่มีปัญหาด้านสติปัญญา ครู อาจารย์ที่ปรึกษา หรือครูแนะแนวต้องหมั่นดูแล ช่วยเหลือ ชี้แนะเสริมสร้างกำลังใจให้มีความมุ่งมั่นต่อความสำเร็จในการ ศึกษาเล่าเรียน ส่วนทางบ้านหรือพ่อแม่ ผู้ปกครองก็ต้องให้ความร่วมมือในการเฝ้าระวัง ตรวจสอบ พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของบุตรหลานที่จะนำไปสู่พฤติกรรมเสี่ยงในด้านต่างๆ และเป็นสาเหตุของการ ออกกลางคันของนักศึกษาในที่สุด

5. สาเหตุด้านสภาพครอบครัว จากผลการวิจัยพบว่า การออกกลางคันของนักศึกษาชั้น ปีที่ 1 ที่เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ของสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอุดรธานีมีระดับความคิด เห็นเกี่ยวกับ สาเหตุด้านสถานศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า ความคิด เห็นที่อยู่ในระดับมาก ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่ามันจะเป็นผลมาจากการที่พ่อแม่ ผู้ปกครองมีฐานะค่อนข้าง ยากจน มีบุตรมาก ประกอบอาชีพเร่งร้อนไม่เป็นหลักแหล่ง ต้องทำงานหารายได้เลี้ยงดูครอบครัว ทำให้ ไม่มีเวลาดูแลเอาใจใส่กับพฤติกรรมและการเรียนของบุตรหลาน ไม่สนับสนุนส่งเสริมการศึกษาเล่าเรียน แต่ต้องการให้ออกมาทำงานหารายได้ช่วยเหลือครอบครัว มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อสภาพลักษณะของผู้เรียนไม่ให้ความร่วมมือในการช่วยเหลือผู้เรียนร่วมกับสถานศึกษา นอกจากนี้ความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัวส่งผลให้ นักเรียน นักศึกษาเกิดความเบื่อหน่ายและมีปัญหาในการเรียน เช่น สภาพครอบครัวแตกแยก พ่อแม่ หย่าร้างหรือมีครอบครัวใหม่ และมีสมาชิกในครอบครัวมากเกินไป ซึ่งปัจจัยสาเหตุการออกกลางคันของ นักเรียน นักศึกษาดังกล่าวนี้อ สอดคล้องกับผลการวิจัยของวัชรีย์ ตระกูลงาน และคณะ (2550 : บทคัดย่อ) พบว่า สภาพครอบครัวแตกแยกและมีความขัดแย้งระหว่างบุคคลภายในครอบครัวเป็นสาเหตุของการออก กลางคัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของชัยมงคล จำรุง (2548 : บทคัดย่อ) พบว่า สาเหตุการออกกลาง คันของนักเรียน นักศึกษาอาชีวศึกษา ประกอบด้วยปัจจัยสาเหตุด้านเศรษฐกิจและลักษณะของครอบครัว สอดคล้องกับผลการวิจัยของภุมริน บุญทวี (2548 : บทคัดย่อ) พบว่า นักศึกษาที่ไม่ประสบความสำเร็จใน

การเรียนรู้เกิดจากความสัมพันธ์ในครอบครัว สังคมและเศรษฐกิจ รวมทั้งพ่อแม่ ผู้ปกครองไม่เชื่อมั่นและให้ความสำคัญกับการศึกษาเล่าเรียนของบุตรหลาน สอดคล้องกับความเห็นของสุภาพร เหมอมรไพบูลย์ (2545 : 14) ที่ว่าการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษามาจากสาเหตุด้านครอบครัว เศรษฐกิจและสังคมแวดล้อม สอดคล้องกับผลการวิจัยของสุวัฒน์ วัฒนวงศ์ (2549 : บทคัดย่อ) พบว่า นักเรียน นักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์มีภาระความรับผิดชอบต้องช่วยเหลือครอบครัว และพ่อแม่ ผู้ปกครองไม่สนับสนุนการศึกษาเล่าเรียนเป็นสาเหตุให้ต้องออกกลางคัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุรศักดิ์ คติพงศ์ธาดา (2548 : บทคัดย่อ) พบว่า ครอบครัวที่มีรายได้ไม่เพียงพอต่อการสนับสนุนการเรียนรู้ พ่อแม่ผู้ปกครองไม่เอาใจใส่และต้องการให้บุตรหลานช่วยงานของครอบครัว เป็นสาเหตุของการออกกลางคัน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อัลลิสันโจเซฟ (Allison Joseph. 1972 : 2248 A) พบว่า องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษาส่วนใหญ่มาจากสภาพครอบครัว เช่น ฐานะทางเศรษฐกิจ สุขภาพของคนในครอบครัวและการออกจากสถานศึกษาเพื่อไปประกอบอาชีพ

ผู้วิจัยมีความเห็นว่าเพื่อให้ผลการวิจัยในครั้งนี้เป็นประโยชน์ต่อการจัดการสถาบันการศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงได้สรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษา ด้านสภาพครอบครัว เพื่อให้ผู้บริหารการศึกษาทุกระดับที่เกี่ยวข้อง สถานศึกษา ครู อาจารย์ และพ่อแม่ ผู้ปกครองทำความเข้าใจร่วมกันในการดูแลและการเฝ้าระวัง โดยร่วมกับสถานศึกษา ครู อาจารย์หรือสถานประกอบการในการสังเกตพฤติกรรมส่วนตัวนักเรียน การออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพ การดำเนินชีวิตประจำวัน และให้ความสำคัญกับพฤติกรรมที่ผิดปกติของบุตรหลาน ส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาเล่าเรียน ไม่นำไปรบกวนประกอบอาชีพหรือทำงานหารายได้ช่วยเหลือครอบครัวมากเกินไป ดูแลพฤติกรรมของคนในครอบครัวให้เป็นแบบอย่างที่ดีไม่ทะเลาะวิวาท สร้างความแตกแยกหรือมั่วสุมอบายมุข ซึ่งแนวทางแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษาดังกล่าวนี้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของอุทัย ลือสกุล (2553 : 90 - 95) พบว่า พ่อแม่ ผู้ปกครองต้องติดตามพฤติกรรมของบุตรหลานและให้ความร่วมมือกับสถานศึกษาอย่างจริงจัง ต่อเนื่องเพื่อเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงต่อการออกกลางคัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของสุรศักดิ์ คติพงศ์ธาดา (2548 : บทคัดย่อ) พบว่า พ่อแม่ ผู้ปกครองจะต้องให้ความสำคัญกับการศึกษาเล่าเรียนของบุตรหลาน มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาที่เรียน รับทราบพฤติกรรมและให้ความร่วมมือกับสถานศึกษาเพื่อช่วยเหลือและเป็นกำลังใจสำคัญในการแก้ไขปัญหาของนักเรียน นักศึกษา สอดคล้องกับผลการวิจัยของเอกบุตร อยู่สุข (2549 : บทคัดย่อ) พบว่า ครูอาจารย์ต้องดูแลให้ความช่วยเหลือและสร้างกำลังใจให้แก่ นักเรียน นักศึกษา สอดคล้องกับคำกล่าวของแทนคุณ จิตต์อิสระ (2550 : 27) ที่ว่า ครอบครัวมีความสำคัญต่อการพัฒนาบุตรหลาน สมาชิกในครอบครัวต้องมีความรัก ความเข้าใจ รับผิดชอบและเอาใจใส่ มองเห็นคุณค่าและเป็นกำลังใจซึ่งกันและกัน ความห่างเหินทำให้เกิดความแตกแยกก่อให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม และสอดคล้องกับความเห็นของชาญ สุขเสวบัณฑิต (2546 : 37) ที่ได้อธิบายไว้ว่า พ่อแม่เป็นผู้ที่ใกล้ชิดนักเรียน นักศึกษาว่าใครในครอบครัว ถ้าพ่อแม่มีความสัมพันธ์แนบแน่น อบรมเลี้ยงดูบุตรหลานด้วยความรัก ความอบอุ่น และเป็นแบบอย่างที่ดีนับว่าเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งต่อพฤติกรรมของนักเรียน นักศึกษา

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังมีความเห็นว่าครอบครัวเป็นสถาบันพื้นฐานทางสังคมที่สมาชิกทุกคนจะต้องมีความสัมพันธ์ ดูแลรักใคร่ช่วยเหลือซึ่งกันและกันอย่างใกล้ชิด นักเรียน นักศึกษาที่มีปัญหาการออกกลางคันส่วนหนึ่งมักจะมาจากสภาพครอบครัวที่มีปัญหา ขาดความอบอุ่นหรือครอบครัวแตกแยก ซึ่งสอดคล้องกับความคิดของแทนคุณ จิตต์อิสระ (2550 : 27) ที่กล่าวว่า ครอบครัว มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน สมาชิกทุกคนในครอบครัวจะต้องมีความรัก ความเข้าใจ เอาใจใส่ ดูแลรับผิดชอบและเคารพซึ่งกันและกัน จะทำให้ครอบครัวหรือสังคมนั้น มีแต่ความสุขและประสบความสำเร็จ ดังนั้นการที่พ่อแม่ ผู้ปกครองไม่มีเวลาให้กับสมาชิกในครอบครัวอย่างเพียงพอ จะทำให้เกิดความห่างเหินต่อกันและเป็นปัจจัยสาเหตุให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่น การมีนิสัยก้าวร้าว การหนีเรียน การคบเพื่อนเกร เป็นต้น จึงมีความคิดว่าบุคคลในครอบครัวไม่ว่าจะอยู่ในฐานะใดก็ตามจะต้องให้การดูแลเอาใจใส่ มีความรัก ความเข้าใจต่อกัน เพื่อป้องกันปัญหาหรือการเกิดบมด้อยต่างๆ ที่จะนำไปสู่พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในโอกาสต่อไป นอกจากนั้นสมาชิกในครอบครัวจะต้องละเว้นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่น การทะเลาะวิวาท การมั่วสุมสิ่งเสพติด การพนันหรือการทำร้ายซึ่งกันและกัน เพราะพฤติกรรมดังกล่าวเหล่านี้จะส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจ ความรู้สึกของสมาชิกในครอบครัวโดยเฉพาะบุตรหลานในวัยเรียน จนเป็นสาเหตุให้เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน ก่อพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์และปัญหาในสังคมในที่สุดที่ต้องออกจากสถานศึกษาก่อนกำหนด ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของชาญ สุขเสว บัณฑิต (2546 : 37 - 38) ที่ได้อธิบายในเรื่องนี้ว่า พ่อแม่ ผู้ปกครองเป็นบุคคลที่ใกล้ชิดกับนักเรียน นักศึกษามากกว่าบุคคลอื่นใดในครอบครัว ถ้าหากมีการสร้างความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นซึ่งต่อกัน มีการอบรมเลี้ยงดูให้ความรัก ความอบอุ่นและเป็นแบบอย่างที่เหมาะสมแล้ว นับว่าเป็นเรื่องสำคัญต่อพฤติกรรมของสมาชิกในครอบครัวเป็นอย่างยิ่ง ผู้วิจัยจึงคิดว่าถ้าสมาชิกทุกคนช่วยกันปลูกฝัง สร้างเสริมนิสัยและเป็นแบบอย่างที่ดีต่อกันจะทำให้ นักเรียน นักศึกษาที่อยู่ในครอบครัวนั้นมีความเจริญเติบโตในสังคมได้อย่างมีคุณภาพ สามารถที่จะเรียนรู้หรือพัฒนาตนเองให้เป็นไปตามศักยภาพอย่างเหมาะสม ในส่วนของสถานศึกษาก็จะต้องจัดกิจกรรมหรือประชุม พบปะพ่อแม่ ผู้ปกครองของนักเรียน นักศึกษาอย่างสม่ำเสมอ เพื่อจะได้ชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู และการเสริมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัวให้สมบูรณ์ รวมทั้งการสนับสนุน ส่งเสริมการศึกษา เล่าเรียนตามฐานะเศรษฐกิจของตนเอง หมั่นสอดส่องสังเกตพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนของบุตรหลานและพยายามทำความเข้าใจร่วมกันเพื่อแก้ไขปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นด้วยวิธีการที่ละเอียดรอบคอบและอยู่บนพื้นฐานของความรักความเข้าใจซึ่งกันและกัน ก็จะทำให้พฤติกรรมในการศึกษาเล่าเรียนเป็นไปตามความคาดหวังตนเอง ครอบครัวและสังคม จึงเชื่อว่าน่าจะเป็นอีกวิธีการหนึ่งที่จะแก้ไขหรือลดปัญหาการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษาได้เช่นเดียวกัน

6. สาเหตุด้านสภาพแวดล้อม จากผลการวิจัยพบว่า การออกกลางคันของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ของสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอุดรธานีมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ สาเหตุด้านสถานศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นที่อยู่ในระดับมากที่สุดคือความสะดวกของการเดินทางมาเรียน ความเหมาะสมของการจัดการจัดสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา สถานศึกษาอยู่ใกล้กับแหล่งอบายมุข สถานบันเทิง ซึ่งผู้วิจัยมีระดับความคิดเห็น

เกี่ยวกับสาเหตุที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางในเรื่องไม่เปิดโอกาสให้นักศึกษาคิดกิจกรรมเอง บังคับให้เข้าร่วมกิจกรรมที่ไม่พึงประสงค์กิจกรรมมีมากเกินไปส่งผลกระทบต่อภาระการเรียน และกิจกรรมที่ไม่สอดคล้องกับการเรียนการสอนซึ่งมีความสอดคล้องกับ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2542 : 152) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมหมายถึงกิจกรรมที่จัดขึ้นด้วยความร่วมมือจากนักศึกษาเพื่อสนองความต้องการและความสนใจ อันเป็นทางเสริมสร้างประสบการณ์ และการพัฒนาการด้านต่าง ๆ กิจกรรมที่จัดขึ้นอาจจะไม่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมในห้องเรียน แต่อาจจะมีกิจกรรมบางอย่างที่ช่วยให้กิจกรรมในการเรียนให้มีคุณค่า และมีประโยชน์มากขึ้น และยังสอดคล้องกับ อุทัย ลือสกุล (2553 : บทคัดย่อ) พบว่าควรมีการพัฒนาปรับปรุงทั้งในแง่นโยบายด้านกิจกรรมนักศึกษาของสถาบัน การดำเนินงานของนักศึกษาและบุคลากรที่เกี่ยวข้องในส่วนของผู้บริหารสถาบันเป็นผู้กำหนดนโยบายนั้น ควรเริ่มต้นจากการทำความเข้าใจการให้ความสำคัญต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา โดยกำหนดนโยบายทิศทางและขอบเขตของกิจกรรมนักศึกษาให้ชัดเจนรวมทั้งการให้สนับสนุนอำนวยความสะดวกให้แก่นักศึกษาในการจัดกิจกรรม ให้การสนับสนุนขวัญกำลังใจแก่อาจารย์ที่ช่วยงานกิจกรรมนักศึกษาและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง การกำหนดกิจกรรมนักศึกษาควรมาจากความสนใจของนักศึกษา ในส่วนการดำเนินงานของนักศึกษาควรมีการประเมินผลกิจกรรมโครงการต่าง ๆ ที่จัดไปอย่างถูกต้องเหมาะสมและนำผลประเมิน มาปรับปรุงในการจัดกิจกรรมครั้งต่อไป ทั้งนี้กรรมการบริหารผู้ปฏิบัติงานแต่ละชุดควรมีการสืบทอดงานอย่างต่อเนื่องจึงจะสามารถจัดกิจกรรมให้เกิดประสิทธิภาพบรรลุเป้าหมายได้ แต่เนื่องจากนักศึกษาไม่ใช่ผู้เชี่ยวชาญในการประเมินผล ทางออกของปัญหา คือ สถาบันควรให้ความรู้แก่นักศึกษา ในการประเมินและให้มีการสืบทอดอย่างต่อเนื่องในผู้ปฏิบัติกิจกรรมทุกชุด จนเกิดความชำนาญและสามารถปฏิบัติได้ต่อไป เพราะหากไม่มีการประเมินผลอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพแล้ว ลักษณะกิจกรรมนักศึกษาที่ผลักดันออกมาจากจะไม่สามารถบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้เท่าที่ควรแล้ว รูปแบบของกิจกรรมที่ปรากฏอาจไม่สามารถดึงดูดความสนใจของนักศึกษาได้ จากการวิจัยพบว่า ปัญหาอันดับหนึ่งในด้านกิจกรรมจะชี้ให้เห็นถึงข้อดี ข้อเสีย ปัญหาและอุปสรรคของกิจกรรมแต่ละประเภท ซึ่งจะ เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงโครงการด้านการจัดกิจกรรมนักศึกษาได้ดีสำหรับการจัดและดำเนินการกิจกรรม

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากการศึกษาค้นคว้า สาเหตุที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร อันได้แก่ หลักสูตรไม่สอดคล้องกับตลาดแรงงาน และเมื่อจบการศึกษาแล้วหางานทำยาก เป็นปัญหาที่อยู่ในระดับมาข้อเสนอแนะจากงานวิจัยนี้คือให้ทางมหาวิทยาลัย ทำการศึกษา และ กระตุ้นให้ทุกสาขาวิชา มีการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร อยู่เสมอ และควรเน้นคุณภาพของนักศึกษา

1.2 จากการศึกษาค้นคว้า สาเหตุที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน อันได้แก่ วัตถุประสงค์

ในการเรียนแต่ละวิชาไม่ชัดเจน กิจกรรมในการเรียนการสอนการสอนไม่น่าสนใจ ขาดสื่อประกอบการเรียนรู้ที่ทันสมัย และการวัดผล ประเมินผลไม่ได้มาตรฐาน เป็นปัญหาที่อยู่ในระดับมาก ข้อเสนอแนะจากงานวิจัยนี้ คือ ให้ทางมหาวิทยาลัยมีการพัฒนาความรู้ความสามารถของอาจารย์ อยู่เสมอ และในการรับอาจารย์เข้าทำงานควรพิจารณาคัดเลือกอาจารย์ที่มีความสามารถโดยแท้จริง

1.3 จากการศึกษาพบว่าสาเหตุส่วนตัวของนักศึกษา อันได้แก่ไม่มีค่าใช้จ่ายในการเรียน และสาเหตุที่เกี่ยวข้องกับสถาบันการพลศึกษา อันได้แก่ ค่าลงทะเบียนสูงเกินไป เป็นปัญหาที่อยู่ในระดับมาก ข้อเสนอแนะจากงานวิจัยนี้ คือ ให้ทางมหาวิทยาลัยจัดตั้งหน่วยงานจัดหาทุน ให้มีทุนการศึกษาจำนวนมากเพื่อช่วยเหลือนักศึกษาที่ผลการเรียนดีแต่มีปัญหาด้านการเงิน และทางมหาวิทยาลัยควรมีการพิจารณาจัดให้ทุนเรียนฟรีกับนักศึกษาที่มีความสามารถทางด้าน กีฬา ขบร้อง ดนตรี ฯลฯ

1.4 สถานศึกษาจะต้องส่งเสริมพัฒนาการของนักศึกษาทางด้านสังคม อารมณ์ จิตใจ และทักษะประสบการณ์ เพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตประจำวันได้อย่างมีความสุข โดยการปรับปรุงบริเวณอาคารสถานที่ ภูมิทัศน์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้ผู้เรียนได้พักผ่อนหรือ คลายเครียดในบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่ดี

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษา สถาบันการพลศึกษา

2.2 ควรศึกษาความสัมพันธ์ของการบริหารจัดการในสถานศึกษากับการออกกลางคันของ นักศึกษา สถาบันการพลศึกษา

2.3 ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียนสายอาชีพของนักศึกษา สถาบันการพลศึกษา

2.4 ควรศึกษาความสัมพันธ์ของคุณลักษณะส่วนบุคคลกับความสำเร็จในการเรียนของนักศึกษา สถาบันการพลศึกษา

2.5 ควรศึกษาพฤติกรรมของครู อาจารย์ หรือบุคลากรในสถานศึกษาและครอบครัวที่ส่งผลต่อการศึกษา ของนักศึกษา สถาบันการพลศึกษา

สรุปผลการวิจัย

การสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยนำเสนอเป็นภาพรวม แบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป มีรายละเอียด ดังนี้

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นชาย ร้อยละ 90.47 เพศหญิง ร้อยละ 9.53 มีอายุใกล้เคียงกัน คือ อายุต่ำกว่า 20 ปี ร้อยละ 64.76 รองลงมาอายุ 20 - 25 ปี ร้อยละ 35.24 ขณะที่

เข้าศึกษามากที่สุด คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ ร้อยละ 47.61

ตอนที่ 2 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามและการสนทนากลุ่มเกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาระดับปริญญาตรีของสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอุดรธานี เป็นภาพรวมและรายด้าน มีรายละเอียด ดังนี้

1. ด้านสถานศึกษา สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา ด้านสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.91 พบว่า เป็นสาเหตุมาจากสถานศึกษากำหนดระเบียบ ข้อบังคับและกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการปกครองเข้มงวดเกินไป การรับนักศึกษาโดยไม่มีการสอบคัดเลือกตามนโยบายต้นสังกัด ทำให้ผู้เรียนได้เรียนในประเภทวิชาหรือสาขาวิชาที่ไม่ตรงตามความถนัดและความพร้อมของตนเอง นอกจากนี้ นโยบายการบริหารจัดการของสถานศึกษาก็ไม่ชัดเจน การบริการสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสื่อ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ต่าง ๆ รวมทั้งอาคารสถานที่ อาคารประกอบโรงฝึกงานยังไม่เพียงพอ การดูแลเอาใจใส่ และการจัดระบบการช่วยเหลือนักศึกษา ก็ยังไม่ได้ดำเนินการอย่างทั่วถึง

2. ด้านครูผู้สอน สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา ด้านครูผู้สอนอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.89 พบว่า เป็นสาเหตุมาจากครูผู้สอนมีภาระมากเกินไปเตรียมความพร้อมในการสอน การเคร่งครัดในกฎระเบียบมากเกินไป การควบคุมอารมณ์หรือแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมซึ่งเป็นแบบอย่างที่ไม่ดีแก่ผู้เรียน ใช้วิธีการลงโทษหรือตำหนิผู้เรียนที่ไม่เหมาะสมและปราศจากเหตุผลอันสมควร ครูผู้สอนบางคนละเลยหน้าที่ความรับผิดชอบเนื่องจากมีภาระงานอื่น ๆ มากเกินไป ทำให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีไม่อยากจะมาเรียนเพราะครูผู้สอนไม่ดูแลเอาใจใส่และให้ความสำคัญกับผู้เรียนหรือขาดการปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

3. ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.91 พบว่า เป็นสาเหตุมาจากเนื้อหาสาระที่กำหนดในหลักสูตรไม่เหมาะสม ความไม่พร้อมของแบบเรียนและอุปกรณ์การเรียน การจัดสถานที่หรือโรงฝึกงานไม่เหมาะสม อุปกรณ์การเรียนการสอนไม่ทันสมัยเพียงพอ การสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนไม่เหมาะสม ความไม่เพียงพอของวัสดุที่ใช้ในการฝึกงาน สาขาวิชาที่เรียนมีความยุ่งยากเกินไป สาขาวิชาที่เรียนไม่ตรงกับความต้องการของท้องถิ่น ทำให้เกิดความเบื่อหน่ายไม่อยากจะเรียน บางคนถูกบังคับให้เรียนเพราะไม่มีที่เรียนในที่สุดก็หนีเรียน

4. ด้านส่วนตัวของนักศึกษา สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา ด้านส่วนตัวของนักเรียน นักศึกษาอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.62 พบว่า เป็นสาเหตุมาจากผู้เรียนมีปัญหาส่วนตัวไม่สนใจการศึกษาเล่าเรียน มีภาระต้องรับผิดชอบครอบครัวหรือพ่อแม่ ผู้ปกครองทำให้ผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนสายอาชีวศึกษา ประกอบกับการเข้าเรียนโดยไม่มีการสอบคัดเลือกและได้เรียนในประเภทหรือสาขาวิชาที่ไม่ตรงตามความถนัดหรือไม่มีพื้นฐานความรู้มาก่อน ทำให้เกิดความเบื่อหน่ายไม่อยากจะเรียน บางคนถูกบังคับให้เรียนเพราะไม่มีที่เรียนในที่สุดก็หนีเรียน ขาดความรับผิดชอบในตนเอง มีพฤติกรรมส่วนตัวที่ไม่ดี เช่น การเที่ยวกลางคืน คบเพื่อนที่มีคุณลักษณะไม่พึง

ประสงค์ มีปัญหาผู้สาว มั่วสุมอบายมุขหรือยาเสพติด

5. ด้านสภาพครอบครัว สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา ด้านสภาพครอบครัว อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.57 พบว่า เป็นสาเหตุมาจากพ่อแม่ ผู้ปกครอง ไม่มีงานทำ ไม่มีรายได้ ฐานะค่อนข้างยากจน มีบุตรมาก การประกอบอาชีพไม่เป็นหลักแหล่ง ต้องทำงานหารายได้มาเลี้ยงดูครอบครัวทำให้ไม่มีเวลาดูแลบุตรหลาน บางครอบครัวแตกแยก หย่าร้าง พ่อแม่มีครอบครัวใหม่ ไม่สนับสนุนการศึกษาเล่าเรียน แต่ต้องการให้ทำงานหารายได้ช่วยเหลือครอบครัว มีทัศนคติไม่ดีต่อภาพลักษณ์ของผู้เรียนสายอาชีวศึกษา ขาดการเอาใจใส่ดูแล พฤติกรรมของบุตรหลานไม่ให้ความร่วมมือกับสถานศึกษาในการแก้ไขปัญหาของผู้เรียน นอกจากนี้ความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัวส่งผลให้เกิดความเบื่อหน่ายและมีปัญหาในการเรียน เช่น การมีสมาชิกในครอบครัวที่ต้องดูแลรับผิดชอบมากเกินไป

6. ด้านสภาพแวดล้อม สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา ด้านสภาพแวดล้อม อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.42 พบว่าเป็นสาเหตุมาจากผู้เรียนไม่สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมแวดล้อมได้ ถูกข่มขู่ ทำร้ายจากเพื่อนนักเรียน นักศึกษาหรือถูกยั่วยุ จูงใจไปในทางที่ไม่พึงประสงค์ เช่น การเที่ยวกลางคืน การเล่นพนัน พฤติกรรมแบบผู้สาว เป็นต้น นอกจากนี้สถานศึกษาบางแห่งอยู่ใกล้แหล่งอบายมุข สถานบันเทิงเรีงมย์ ทำให้เบี่ยงเบนความสนใจในการศึกษาเล่าเรียน รวมทั้งการจัดสภาพแวดล้อมภายในของสถานศึกษาที่ไม่ดึงดูดใจผู้เรียน สถานที่ไม่สะอาดสวยงาม เช่น ห้องเรียนคับแคบ อุปกรณ์ การเรียนการสอน เครื่องมือ เครื่องจักร ในการฝึกงานไม่เหมาะสม ไม่ทันสมัย และไม่เพียงพอ ตลอดจนการก่อเหตุทะเลาะวิวาทหรือมีความขัดแย้งบุคคลภายนอก

ตอนที่ 3 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามและการสนทนากลุ่มเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหการออกกลางคันของนักศึกษาระดับปริญญาตรีของสถาบันการพลศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นภาพรวมและรายด้าน มีรายละเอียด ดังนี้

1. ด้านสถานศึกษา ต้องปรับปรุงภาวะเป็ยบ ข้อบังคับให้เหมาะสมกับสถานการณ์และวัยของผู้เรียน รวมทั้งประชาสัมพันธ์ชี้แจงเกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติ มาตรการหรือบทลงโทษให้ทราบทั่วกัน กำหนดแนวทางในการรับนักเรียน นักศึกษาตามนโยบายของต้นสังกัดโดยคำนึงถึงความถนัดและศักยภาพของผู้เรียนเป็นสำคัญ หรือมีการทดสอบความรู้พื้นฐานในสาขาวิชาที่ต้องการจะเรียนเป็นรายบุคคล จัดระบบการดูแลช่วยเหลือโดยการแนะแนวให้คำปรึกษาแก่ผู้เรียนที่มีปัญหาในการเรียนและการปรับตัวในสังคมแวดล้อม จัดทำทะเบียนข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของผู้เรียน มีการประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกับชุมชน พ่อแม่ ผู้ปกครองอย่างน้อยภาคเรียนละครั้งเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจอันดีต่อกันและร่วมกันแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้น

2. ด้านครูผู้สอน จะต้องมีความรับผิดชอบในภาระหน้าที่ของตนเอง ลดภาระงานอื่น ๆ ให้น้อยลง เพื่อจะได้เตรียมความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนหรือการให้คำปรึกษาแนะนำในการแก้ไขปัญหาของผู้เรียนได้มากขึ้น ต้องมีการยืดหยุ่นและไม่ควรเข้มงวด เคร่งครัดกฎระเบียบ ข้อบังคับจนทำให้ผู้เรียนเกิดความเครียดไม่มีความสุขในการเรียน ไม่ตำหนิหรือลงโทษผู้เรียนโดยปราศจากเหตุผลอันสมควร

ต้องปฏิบัติตนหรือมีพฤติกรรมให้เป็นแบบอย่างที่ดี มีความรัก ความเมตตาและเอาใจใส่กับผู้เรียนไม่ใช่ อารมณ์หรือวาจาที่ไม่สุภาพ ตลอดจนจัดกิจกรรมเยี่ยมบ้านเพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีกับพ่อแม่ ผู้ปกครอง

3. ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน สถานศึกษาต้องร่วมกับสถานประกอบการในการจัดทำหรือพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น ความต้องการของตลาดแรงงานและศักยภาพของผู้เรียนสายอาชีพ จัดให้มีการสอนซ่อมเสริมสำหรับผู้เรียนที่มีผลการเรียนไม่ดี สนับสนุนอุปกรณ์การเรียนการสอน จัดอาคารสถานที่ เครื่องมือ เครื่องจักรที่ใช้ในโรงฝึกงานให้ทันสมัย เพียงพอ โดยเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะประสบการณ์เป็นสำคัญ จัดบรรยากาศการเรียน การสอนและการดูแลเอาใจใส่อย่าง กัลยาณมิตร จัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับพฤติกรรมและผลการเรียนให้เป็นปัจจุบันเพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาและดูแลผู้เรียนเป็นรายบุคคล

4. ด้านส่วนตัวของนักเรียน นักศึกษา ผู้เรียนจะต้องมีการเตรียมความพร้อมที่ดีสำหรับตนเอง เลือกเรียนสาขาวิชาที่ชอบและถนัด มีความขยัน มุ่งมั่น ตั้งใจในการศึกษาเล่าเรียน หลีกเลียงการเที่ยวเตร่ การมั่วสุมอบายมุข หรือการคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์หรือชักชวนไปในทางที่ไม่ดี ลดภาวะความรับผิดชอบในครอบครัวให้น้อยลงและคำนึงถึงการศึกษา เล่าเรียนเป็นสำคัญ สร้างทัศนคติที่ดี มีความตระหนักและภาคภูมิใจในการเรียนสายอาชีพศึกษา ปฏิบัติตนตามกฎระเบียบ ข้อบังคับของสถานศึกษาหรือสถานที่ฝึกงาน พัฒนาคำขวัญ ทักษะประสบการณ์ของตนเองอย่างสม่ำเสมอ และเมื่อมีปัญหาควรปรึกษาหารือกับครู อาจารย์ หรือพ่อแม่ ผู้ปกครอง

5. ด้านสภาพครอบครัว ด้านสภาพครอบครัว สถานศึกษา หน่วยงานหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องควรจัดหาทุนการศึกษาสนับสนุนผู้เรียนหรือให้สวัสดิการอื่น ๆ เช่น การใช้บริการกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา กองทุนช่วยเหลือจากสมาคม มูลนิธิต่าง ๆ รวมทั้งการจัดหางานให้ทำเพื่อหารายได้ในช่วงที่มีเวลาว่างหรือปิดภาคเรียน เป็นต้น พ่อแม่ ผู้ปกครองต้องให้ความสำคัญเกี่ยวกับการเรียนหรือการทำกิจกรรมต่าง ๆ ของบุตรหลาน สนับสนุนการศึกษาเล่าเรียนไม่ควรนำไปเร่ร่อนประกอบอาชีพหรือให้ทำงานหารายได้ช่วยเหลือครอบครัวมากเกินไป ฝ่ายระวังพฤติกรรมของบุตรหลานให้ความร่วมมือกับสถานศึกษาในการสอดส่องดูแลและให้ความช่วยเหลือด้านต่าง ๆ รวมทั้งการแก้ไขปัญหาชีวิตประจำวัน ตลอดจนการปฏิบัติตนของสมาชิกในครอบครัวให้เป็นแบบอย่างที่ดีต่อกันไม่ทะเลาะวิวาท สร้างความแตกแยกหรือการมั่วสุมอบายมุข

6. ด้านสภาพแวดล้อม ด้านสภาพแวดล้อม สถานศึกษาควรร่วมมือกับเครือข่ายในชุมชน เช่น เจ้าหน้าที่ตำรวจ ศูนย์เสมารักษ์ ฝ่ายแนะแนว หรือหน่วยอาสาสมัครต่าง ๆ เพื่อช่วยกันสอดส่อง ฝ่ายระวังและให้คำปรึกษา แนะนำ ป้องกันปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมและความปลอดภัยของนักเรียน นักศึกษา ปรับปรุงอาคารสถานที่ ภูมิทัศน์ และสิ่งอำนวยความสะดวก อุปกรณ์การเรียนการสอนและการฝึกงานที่ทันสมัยและเพียงพอ เพื่อให้บริการแก่ผู้เรียนอย่างทั่วถึง จัดที่พักสำหรับสำหรับนักเรียน นักศึกษาที่อยู่ไกลหรือการคมนาคมไม่สะดวก สร้างความร่วมมือกับองค์กรในท้องถิ่นเพื่อเป็นศูนย์กลางในการประสานงาน การสังเกตและรายงานพฤติกรรมของนักศึกษา

ตอนที่ 4 ผลการประมวลข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือสรุปได้ดังนี้

1. การรับนักศึกษาในแต่ละปีการศึกษาจะต้องคำนึงถึงความรู้และศักยภาพของผู้เรียนเป็นสำคัญ รวมทั้งบริการให้คำปรึกษา แนะนำแก่ผู้ที่สมัครเข้าเรียนใหม่หรือมีการทดสอบประเมินความรู้พื้นฐานและความถนัดทางด้านวิชาชีพเป็นรายบุคคลก่อนเข้าเรียนในแต่ละสาขาวิชา

2. ปรับปรุงกฎระเบียบ และข้อบังคับของสถานศึกษาให้เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง ไม่ควรเข้มงวด เคร่งครัดจนทำให้ผู้เรียนเกิดความเครียดไม่มีความสุขในการเรียน และ ไม่ควรตำหนิติเตียนหรือลงโทษโดยปราศจากเหตุผลอันสมควร รวมทั้งประชาสัมพันธ์และชี้แจง ทำความเข้าใจเกี่ยวกับแนวปฏิบัติและมาตรการที่จะใช้ในการลงโทษให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบโดยทั่วกัน

3. จัดสรรทรัพยากรในสถาบันการพลศึกษา เช่น อาคารสถานที่ เครื่องมือ เครื่องจักร วัสดุ อุปกรณ์ในการฝึกงานให้ครบถ้วนเพียงพอต่อการฝึกทักษะความชำนาญในสาขาวิชาชีพ รวมทั้งการจัดตั้งโรงงานในสถานศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง

4. ประสานความร่วมมือและจัดทำข้อตกลงร่วมกับสถานประกอบการภาคเอกชนในการจัดการเรียนการสอนระบบทวิภาคี เพื่อพัฒนาทักษะประสบการณ์ของนักศึกษา และสร้างโอกาสในการฝึกปฏิบัติงานงานจริงโดยใช้วัสดุและอุปกรณ์ที่ทันสมัยของสถานประกอบการ

5. จัดหาหรือสนับสนุนทุนเพื่อการศึกษาสำหรับนักศึกษาที่มีความประพฤติดี แต่ค่อนข้างยากจนหรือประสบปัญหาในครอบครัว รวมทั้งจัดสถานที่พักสำหรับผู้เรียนที่อยู่ห่างไกลเพื่อเป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายส่วนตัว และสถานศึกษาสามารถควบคุมดูแลได้อย่างใกล้ชิด

6. ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรสถาบันการพลศึกษา ให้สอดคล้องกับสภาพความต้องการของตลาดแรงงานในท้องถิ่น เน้นการฝึกปฏิบัติและการผลิตชิ้นงานเพื่อสร้างรายได้ระหว่างเรียน รวมทั้งสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนในระบบทวิภาคีให้มากขึ้น

7. จัดระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนร่วมกับเครือข่ายในท้องถิ่น เช่น เจ้าหน้าที่ตำรวจ ศูนย์เสมารักษ์ สารวัตรนักเรียน หรืออาสาสมัครจากหน่วยงานต่าง ๆ รวมทั้งการตรวจสอบและเฝ้าระวังพฤติกรรมของผู้เรียนให้เป็นไปตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์

8. ส่งเสริมพัฒนาการของนักศึกษาทางด้านสังคม อารมณ์ จิตใจ และทักษะประสบการณ์ เพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตประจำวันได้อย่างมีความสุข โดยการปรับปรุงบริเวณ อาคารสถานที่ ภูมิทัศน์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้ผู้เรียนได้พักผ่อน คลายเครียด ในบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่ดี

9. วางแผนการนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการเรียนการสอนอย่างน้อย ภาคเรียนละหนึ่งครั้ง รวมทั้งพิจารณามอบหมายภาระงานของครู อาจารย์ให้เหมาะสมตามสภาพจริงและไม่ควรมีชั่วโมงสอนมากเกินไป

10. จัดทำและพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับการเรียนการสอน พฤติกรรมและความก้าวหน้าของนักเรียน นักศึกษา เพื่อแจ้งให้พ่อแม่ ผู้ปกครองรับทราบ ตลอดจนการประสานกับเครือข่ายในท้องถิ่นเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาหรือการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน

11. ส่งเสริมให้นักศึกษามีวินัยและความรับผิดชอบต่อตนเอง โดยเฉพาะการมีจิตสำนึก ความขยันหมั่นเพียร ความตั้งใจในการศึกษาเล่าเรียนให้ประสบความสำเร็จ หลีกเลี่ยงการเที่ยวเตร่หรือการคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม รวมทั้งการพัฒนาศักยภาพส่วนตัวให้มีความพร้อมในการเรียนและการศึกษา ค้นคว้าวิทยการสมัยใหม่อยู่เสมอ

12. เผื่อระวังพฤติกรรมในการดำเนินชีวิตประจำวันของนักศึกษาและการดูแลตรวจสอบสภาพแวดล้อมรอบสถานศึกษา เช่น แหล่งมั่วสุ่ม ศูนย์การค้า ร้านเกมส์ อินเทอร์เน็ต สนุกเกอร์ สถานบันเทิงเรีงรมย์ และแหล่งการพนัน เป็นต้น

13. ครูอาจารย์จะต้องประพฤติและปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดี มีความรัก ความเมตตา ความจริงใจ และไม่ใช้อารมณ์ กิริยาวาจาที่ไม่สุภาพหรือไม่เหมาะสมกับผู้เรียน รวมทั้งสอนซ่อมเสริมให้กับผู้ที่มีผลการเรียนค่อนข้างต่ำและสนับสนุนให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะประสบการณ์ ในสาขาวิชาที่เรียนอย่างเต็มศักยภาพ

14. พ่อแม่ ผู้ปกครองต้องสร้างแรงจูงใจในการศึกษาเล่าเรียน ลดภาระความรับผิดชอบในการช่วยเหลือครอบครัวของบุตรหลานให้น้อยลง และควรสอดส่องดูแลให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเรียนของบุตรหลานอย่าง

15. มีทัศนคติและสร้างภาพลักษณ์ที่ดีต่อการเรียนทางด้านอาชีวศึกษา ดูแลเผื่อระวังพฤติกรรมส่วนตัวของบุตรหลาน และให้ความร่วมมือกับสถานศึกษาในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน

16. สร้างความสัมพันธ์ ความรัก ความอบอุ่นให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียนและสมาชิกในครอบครัว ซึ่งจะเป็นการป้องกันปัญหาที่จะส่งผลต่อการศึกษาเล่าเรียน โดยการละเว้นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่น การทะเลาะวิวาท มั่วสุ่มสิ่งเสพติด อบายมุข สภาพครอบครัวแตกแยก พ่อแม่หย่าร้าง เป็นต้น

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

กองวิเคราะห์และพัฒนา ฝ่ายวางแผนและพัฒนา มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย. (2547). *การศึกษาการออกกลางคืนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ปีการศึกษา 2543 – 2546*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.

เจียรนัย ทรงชัยกุล. (2543). *พฤติกรรมวัยรุ่น*. พิมพ์ครั้งที่ 5. นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

- ชาญ สุขเสาวบัณฑิต. (2546). การศึกษาปัญหาการออกกลางคันของนักเรียนระบบทวิภาคี หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พ.ศ. 2538 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สังกัดอาชีวศึกษาวิทยาลัยเทคนิคราชบุรี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. สถาบันราชภัฏพระนคร.
- ชัยมงคล จำรูญ. (2548). สาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนสาขาช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยการอาชีพนครนายก. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ดิเรก สุวรรณฤทธิ์. (2535). การออกกลางคันของนักเรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์. วิทยานิพนธ์ ค.อ.ม. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- ถวัลย์รัฐ วรเทพพิฒพงษ์. (2545). อำนาจอิสระของมหาวิทยาลัยในการบริหารงานวิชาการและงานทั่วไป. กรุงเทพฯ : ทบวงมหาวิทยาลัย
- แทนคุณ จิตต์อิสระ. “ครอบครัวพอเพียง ครอบครัว สุข,” มติชน. 3 สิงหาคม 2550. 12.
- นฤมล พึ่งกิจ. (2546). ปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเพชรบูรณ์. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สถาบันราชภัฏพระนคร.
- นันทินี ปาจิณะ. (2546). การศึกษาความต้องการในการใช้บริการศูนย์วิทยบริการของนักศึกษา สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม.
- บรรจง โอบาร์ และคณะ. (2546). รายงานการวิจัยปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเข้าศึกษาและการออกกลางคันตามความคิดเห็นของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ. สงขลา : กลุ่มงานบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). วิธีการสร้างสถิติสำหรับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2542). การจัดและการบริหารอาชีวศึกษา. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- ภุมริน บุญทวี. (2548). ปัจจัยทางครอบครัวและพฤติกรรมทางสังคมที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาโรงเรียนอาชีวะเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- รอฮานี ดอหะ. (2546). การศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองที่เป็นกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานต่อการแก้ปัญหาการออกกลางคันของนักเรียน เฉพาะกรณี : โรงเรียนประถมศึกษา ตำบลมะนังตายอ จังหวัดนราธิวาส. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- รุ่งโรจน์ อาริยะ. (2552). บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาในการลดปัญหาการออกกลางคันของนักเรียน วิทยาลัยการอาชีพเชิงคำ จังหวัดพะเยา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.

- วัชรินทร์ แสงมา และคณะ. (2551). *การวิเคราะห์ความอยู่รอด : การศึกษาการออกกลางคันของนักเรียน ปวส. สายช่างอุตสาหกรรม*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขต พระนครเหนือ.
- วัชรีย์ ตรีคุณงาม และคณะ. (2550). *ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัย ราชภัฏสวนดุสิต*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- ศิริชัย กาญจนาวาสี. (2521). *องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการลาออกกลางคันและการสอบตกซ้ำชั้นของ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ แผนกวิชาวิจัยการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สถาบันการพลศึกษา. (2548). *พระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา พ.ศ. 2548*. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ..
- สนิท กาญจนประดิษฐ์. (2543). *การออกกลางคันของนักศึกษาหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน*. วิทยานิพนธ์ ศศ.บ. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุภาพร เหมอมรไพบูลย์. (2545). *สาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนพาณิชยกรรม ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพโรงเรียนเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ*. สารนิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- สุภาพร อัครวิโรจน์. (2549). *รายงานการวิจัยสาเหตุการออกกลางคันและไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด คณะเทคโนโลยีและการจัดการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าพระนครเหนือ*. กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- สุรพันธ์ ต้นศรีวงษ์. (2538). *วิธีการสอน*. กรุงเทพฯ: สยามสปอร์ตซินดิเคท.
- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. “การลาออกกลางคันของนักศึกษาผู้ใหญ่,” *ประกายเพชร*. 12 : ไม่มีเลขหน้า, 2544.
- สุรศักดิ์ คดีพิงศ์ธาดา. (2548). *ความคิดเห็นของครูต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียน ระดับ มัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- อารี ผสานสินธวงศ์. (2550). *รายงานการวิจัย เรื่อง สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา มหาวิทยาลัย เอเชียอาคเนย์ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2549*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์.
- อุทัย ลือสกุล. (2553). *รูปแบบการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษา ในสถานศึกษา อาชีวศึกษาจังหวัดตรัง*. ตรัง: วิทยาลัยเทคนิคตรัง.
- เอกบุตร อยู่สุข. (2549). *สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยการอาชีพพุทธมณฑล สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.